

جمعه 11 آبان 1397-23 صفر 1440 - 2 نوامبر 2018

تولد "نیکلای لوباچوفسکی" ریاضی‌دان معروف روسی (1793م)

تولد "نیکلای لوباچوفسکی" ریاضی‌دان معروف روسی (1793م)

نیکلای ایووانوویچ لوباچوفسکی ریاضی‌دان برجسته روسی در دوم نوامبر 1793م در نزدیکی شهر گورکی روسیه در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد و در کودکی پدر را از دست داد. وی از خردسالی، نبوغ و استعداد فراوانی از خود نشان داد به طوری که پس از طی دوران متوسطه و دانشگاه، در 21 سالگی به استادیاری و سپس استادی دانشگاه اوزان رسید و در 34 سالگی به ریاست آن دانشگاه برگزیده شد. او رسالات و مقالات متعددی در باب مباحث مختلف ریاضی نگاشت ولی شهرت عمده‌اش، به دلیل بدعت و نوآوری عظیم و موفقیت‌آمیزی است که در هندسه از خود بر جای گذاشته است. در آن زمان، هندسه اقلیدس، مهم‌ترین و تنها منبع موثق و قابل استفاده ریاضی دانان بود و تنها یکی از اصول آن با نام اصل پنجم اقلیدس، مورد اختلاف اساتید ریاضی قرار داشت. در این زمان و در حالی که طی مدت بیست قرن گذشته، اقلیدس ریاضی‌دان شهیر یونانی، خالق و قهرمان مطلق هندسه به شمار می‌رفت و هیچ گاه این فکر به ذهن کسی خطور نمی‌کرد که کسی به آن خللی وارد آورد، لوباچوفسکی، بدون توجه به آن، در زمینه بسط و گسترش هندسه از هیچ تلاشی فروگذار نکرد. او پس از تحقیق و تلاش فراوان، گام‌های موثری در انتشار هندسه برداشت و ثابت کرد که اصل پنجم اقلیدس قابل اثبات نمی‌باشد. هندسه لوباچوفسکی را می‌توان هندسه‌ای دانست که از خواص سطحی کروی بحث می‌کند، حال آن‌که در هندسه اقلیدس، همواره، سخن از سطوح مسطح بوده است. به عبارتی دیگر، لوباچوفسکی هم در سرنگون کردن کاخ رفیع هندسه اقلیدسی که دو هزار سال برافراشته بود، تأثیر مهمی داشت و هم در پیدایش انقلاب علمی جهان نقش مهمی ایفا کرد. نیکلای لوباچوفسکی سرانجام در 24 فوریه 1856م در 63 سالگی درگذشت. آغاز به کار اولین فرستنده تلویزیونی در لندن (1936م)

در سال 1920 م نخستین فرستنده رادیویی جهان در لندن به کار افتاد. سال 1940م (4 اردیبهشت 1319) اولین فرستنده رادیویی ایران به کار افتاد. یعنی فقط 20 سال پس از افتتاح نخستین فرستنده رادیویی جهان. همچنین اولین فرستنده تلویزیون در جهان در سال 1936م در انگلستان به کار افتاد و اولین فرستنده تلویزیونی ما در سال 1958م تاسیس شد. پایان بحران موشکی آمریکا و شوروی بر سر کوبا (1962م)

روابط آمریکا و شوروی پس از جنگ جهانی دوم هر از چند گاهی رو به تیرگی می‌رفت. اما مهم‌ترین و خطرناک‌ترین بحران در روابط آمریکا و شوروی، که جهان را در لبه پرتگاه جنگی ویرانگر قرار داد، بر سر استقرار پایگاه‌های موشکی شوروی در کوبا رخ داد. آمریکایی‌ها نخستین بار در سپتامبر 1962م از ساختمان سکوهای پرتاب موشک در کوبا اطلاع یافتند. عکس‌هایی که طی نیمه اول ماه اکتبر آن سال به وسیله هواپیماهای جاسوسی آمریکا از کوبا برداشته شد، استقرار موشک‌های بُرد متوسط و قاره‌ای پیمای روسی را در کوبا تأیید کرد. جان کِنِدی، رئیس جمهور وقت آمریکا نیز برای مقابله با خطری که امنیت آمریکا را تهدید می‌کرد یک شورای جنگی تشکیل داد. در این شورا پیشنهادات مختلفی از جمله تهاجم نظامی همه جانبه به کوبا و اشغال نظامی این کشور یا بمباران سکوهای پرتاب موشک در کوبا اعلام شد. در ادامه، جان کِنِدی، در 22 اکتبر 1962م به مردم آمریکا اعلام خطر کرد که دولت شوروی دست به احداث پایگاه‌های موشکی در کوبا زده و استقرار این موشک‌ها در فاصله یک‌صد مایلی سواحل آمریکا، امنیت این کشور را به خطر می‌اندازد. کِنِدی هم‌زمان با این اخطار، اعلام کرد که دولت شوروی باید پایگاه‌های موشکی خود را از کوبا برچیند. وی به دنبال آن، فرمان محاصره دریایی کوبا را برای جلوگیری از ارسال تجهیزات جدید موشکی شوروی به کوبا صادر کرد. هم‌زمان با آغاز محاصره دریایی کوبا، چندین کشتی حامل موشک‌های روسی عازم این کشور بودند و نیکیتا خروشچف، رهبر شوروی، بی‌اعتنا به محاصره دریایی کوبا از طرف ناوگان جنگی آمریکا، به کشتی‌های روسی فرمان داد به راه خود ادامه دهند. در روز 26 اکتبر، خروشچف اعلام کرد که موشک‌های روسی در صورتی از کوبا برچیده خواهند شد که آمریکا هم پایگاه‌های موشکی خود را در نزدیکی مرز شوروی در ترکیه جمع آوری کند. آمریکا این پیشنهاد را رد کرد و در روزهای آخر اکتبر 1962م، هر لحظه احتمال برخوردی بین کشتی‌های آمریکا و شوروی در خط محاصره دریایی کوبا وجود داشت که خروشچف در آخرین لحظه، تن به مصالحه داد و جهان از خطر یک جنگ وحشتناک هسته‌ای و به تعبیری جنگ جهانی سوم رهایی یافت. مصالحه آمریکا و شوروی مبتنی بر این توافق بود که شوروی، پایگاه‌های موشکی خود را از کوبا برچید و دولت آمریکا هم متقابلاً اطمینان دهد که کوبا را به طور مستقیم یا غیر مستقیم، مورد حمله قرار نخواهد داد.